

Familia creștină sub asediu!

Pastor FLORIN CORDE
Biserica Pentecostală Speranța,
Oradea

Trăim într-o țară cu o bună tradiție creștină și ar trebui să-i mulțumim Domnului în fiecare zi pentru acest lucru! Am fost duși de mici la biserică, deși erau timpuri grele în care guvernul ateu dorea să împiedice cu orice preț acest lucru... Mulți dintre noi își amintesc de copilărie, de bucuria sărbătorilor, de vizitele la bunici, la mătuși și la verișori. Sărbătorile însemnau (și, pentru cât mai mulți, sperăm să mai însemne!) să fii împreună cu FAMILIA!

Familia nu e doar „celula de baza a societății” cum încercau să ne convingă comuniștii! Dorim în acest articol să subliniem importanța înțelegerii rolului și a locului familiei în raport cu societatea și cu Biserica, în vremurile dificile pe care le trăim.

În Europa, rolul Bisericii în formarea și în funcționarea familiei a fost foarte mare. De-a lungul istoriei, spre exemplu, Biserica s-a pronunțat împotriva divorțului, împotriva avortului și a concubinajului, încurajând fidelitatea și respectul. Poate de aceea familia creștină a fost ținta permanentă a celui rău, a statului și a mass-mediei. Înțelegem din Sfânta Scriptură că principalul dușman al familiei este Diavolul. El vrea mereu să dezbine și să pervertească lucrarea lui Dumnezeu, iar mediul familial este un loc unde de multe ori reușește să-și îndeplinească planul malefic.

Să luăm, de exemplu, următorul paradox: La fiecare căsătorie civilă, ofițerul stării civile afirmă: „În România, statul ocrotește căsătoria și familia; el sprijină, prin măsuri economice și sociale, dezvoltarea și consolidarea familiei. Statul apără interesele mamei și ale copilului și manifestă deosebită grijă pentru creșterea și pentru educarea tinerei generații. Familia are la bază căsătoria liber consimțită între soți. În relațiile dintre soți, precum și în exercitarea drepturilor față de copii, bărbatul și femeia au drepturi egale. Drepturile părintești se exercită numai în interesul copiilor” (Codul Familiei, Art. 1).

De fapt, realitatea este că statele Uniunii Europene, și nu numai ele, au creat un sistem economic și financiar în care, dacă o familie vrea să trăiască **modest și decent**, trebuie să lucreze și soțul, și soția, lăsând educația copiilor pe seama bonelor, a creșelor și, în cel mai bun caz, a bunicilor. Astfel s-a ajuns la soluții de compromis care au lovit și în familiile de români. Emigrarea unuia sau a ambilor părinți a avut consecințe dureroase asupra copiilor care au fost lăsați în grija

bunicilor sau a altor rude sau care au fost sfătuiți să se descurce cu banii trimiși de bunii lui părinți! Situația economică dezastruoasă din țara a dus la acest fapt!

Uneori – și aceasta este o alegere mai fericită decât cele pomenite mai sus – copiii pleacă împreună cu părinții și cresc în țări aflate mai mult sau mai puțin departe de patria mamă. Astfel, multe familii înțeleg că este mult mai importantă asigurarea unei decențe financiare sau afișarea bunăstării, decât educația propriilor copii.

De asemenea și mass-media lovește în familie promovând concubinajul și divorțul. Cu cât o familie este mai ciudată, cu atât este mai promovată! Foarte puține știri despre familie sunt pozitive și, atunci când se dau astfel de știri, familiile sănătoase sunt prezentate ca o excepție.

Sunt conștient că tot mai mulți oameni nu au o imagine clară a ceea ce înseamnă o familie creștină sănătoasă. Din cauza mediatizării problemelor și a disfuncționalităților unor familii, cei mai mulți nu au habar cum trebuie să arate o familie sănătoasă. Exemplele nereușite din familia noastră sau din familiile cunoscuților ne duc spre o imagine deformată a familiei creștine.

Întâlnim oameni care afirmă că nu au văzut nicio familie normală sau deplin sănătoasă. Și totuși, a spune că în cultura occidentală familia se găsește într-un mare impas nu este pe deplin adevărat. Mult mai corect ar fi să afirmăm că familia și-a pierdut direcția...

În zilele noastre, însăși definiția familiei a ajuns să fie contestată. Familia este bombardată cu tot felul de influențe de la „a fi” la „se poate avea mai mult, mai bine” până la a căuta fericirea personală și împlinirea proprie mai presus de orice. Această împlinire proprie trebuie găsită chiar și în detrimentul propriului partener. Fericirea și împlinirea într-o familie normală nu se pot căuta într-un mod egoist. Poți să găsești fericirea și împlinirea personală în familie în primul rând respectând câteva **norme biblice**. Apoi căutând să fericesti și să contribui la împlinirea partenerului de viață.

Familia a fost creată de Dumnezeu pentru a rezolva o primă problemă apărută: singurătatea. Putem să ne imaginăm un bărbat într-un mediu perfect, dar fiind singur. El avea prietenia lui Dumnezeu, dar și acompaniamentul păsărilor și al animalelor. El avea un serviciu interesant, i se dăduse sarcina de a observa, de a numi toate creaturile și, totuși, se simțea singur. Creatorul a găsit o soluție perfectă,

(click aici pentru continuare)

„Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El și copiii lui au un loc de adăpost la El. Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele morții.” (Proverbe 16:26-27)